

20.06.2006

П. [REDACTED]
 Дана 16.06.2006.г.

У И М Е Н А Р О Д А

Општински суд у Новом Саду у већу састављеном од судије Мирјане Симовић Алексић као председника већа и судија поротника Жакула Борислава и Попов Милана као чланова већа, у правној ствари тужиоца [REDACTED] из Новог Сада улица [REDACTED] кога заступају [REDACTED] адвокат у Новом Саду, и [REDACTED] д-р. правник, против туженог [REDACTED] из Сремске Каменице, [REDACTED] кога заступа [REDACTED] адвокат у Новом Саду, ради исплате, исп. 357.288,97 динара након одржане усмене јавне и главне расправе у присуству тужиоца и његових пуномоћника као и пуномоћника туженог, донео је дана 16.06.2005. године следећу

П Р Е С У Д У

Тужбени захтев тужиоца СЕ УСВАЈА.

Обавезује се тужени Институт за кардиоваскуларне болести из [REDACTED] да тужиоцу [REDACTED] из Новог Сада на име накнаде штете због мање исплаћене и изгубљене зараде исплати износ од 357.288,97 динара са законском затезном каматом почев од 19.05.2006. године па до исплате, те да за тужиоца уплати разлику доприноса за обавезно социјално осигурање надлежним фондовима као и да му надокнади трошкове парничног поступка у износу од 34.300,00 динара, а све у року од 8 дана под претњом извршења.

Образложење

Тужилац је дана 07.10.2005. године поднео тужбу против туженог ради поништаја решења о отказу Уговора о раду и исплате накнаде штете у висини изгубљене зараде и других примања, као и уплате доприноса, наводећи да му је уговор о раду незаконито отказан. Са изнетог тужилац је предложио да суд донесе пресуду којом ће поништити решење туженог о отказу Уговора о раду, обавезати туженог да га врати на рад на послове лекара специјалисте у Одељењу за коронарну хирургију, да му исплати накнаду штете у висини изгубљене зараде и других примања, те да му уплати доприносе за обавезно социјално осигурање, као и да му надокнади трошкове парничног поступка.

У одговору на тужбу тужени је оспорио тужбу и постављен тужбени захтев наводећи да је решење о отказу уговора о раду тужиоцу тачно и законито и предложио је да суд тужбу одбаци као непотпуну, односно да тужбени захтев тужиоца одбије као неоснован и обавезе тужиоца на сносчење трошкова парничног поступка.

На рочишту за главну расправу које је одржано 17.03.2006. године тужени је призвао тужбени захтев тужиоца у делу поништаја решења о отказу уговора о раду и

враћања тужиоца на рад, па је за тај део суд донео делимичну пресуду на основу признања.

У току доказног поступка суд је прочитао Уговор о раду од 6.10.1999. године, решење број Ис. - 1658/05-2 од 29.07.2005. године, статут туженог, Појединачни колективни уговор туженог, фотокопију радне књижице рег.бр. 1037, потврду туженог од 21.02.2006.г., Уговор о раду број 1246/1 од 01.08.2005. године, налаз и мишљење вештака [REDACTED] од 22.05.2006. године, саслушао вештака [REDACTED] [REDACTED], саслушао тужиоца у својству парничне странке, прочитао остаду документацију прикључену списима предмета, све поднеске странака, па је на основу тако спроведеног доказног поступка и неспорних чињеница међу странкама утврдио следеће **чињенично стање**:

Тужилац је дана 01.01.1999. године засновао радни однос код туженог, а дана 6.10.1999. године са туженим је закључио уговор о раду број [REDACTED] ради вршења послова лекара специјалисте на Клиници.

Тужитељу је дана 01.07.2005. године уручено упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду број Ис.-1658/05-2. Истим решењем тужитељ је до даљњег суспендован са оперативног програма, дежурстава и рада код туженог.

Дана 01.08.2005. године тужитељу је уручено решење број Ис.- 1658/05-2, од 29.07.2005. године о престанку радног односа и у истом је наведено да тужитељу престаје радни однос код туженог даном достављања наведеног решења. Дана 01.08.2005. године тужитељ је закључио уговор о раду са Институтом за плућне болести из [REDACTED] којим је засновао радни однос на неодређено време и то за послове специјалисте грудне хирургије. Чланом 12 наведеног уговора предвиђено је да се зарада запосленог утврђује тако што се цена рада за најједноставнији рад, јединствена за јавне службе, помножи коефицијентом 19,88 у складу са Уредбом о коефицијентима за обрачун и исплату зарада запослених у јавним службама. За време рада у Институту за плућне болести из [REDACTED] тужилац је остваривао зараду која је била нижа од зараде коју би остварио да је наставио да ради код туженог.

Дана 17.03.2006. године на рочишту за главну расправу тужени је признао тужбени захтев тужиоца у делу који се односи на поништај решења о отказу Уговора о раду и враћања на рад тужиоца и у том делу суд је донео делимичну пресуду на основу признања којом је поништено решење туженог број Ис. -1658/05-2 од 29.07.2005. године као незаконито и обавезао тужени да тужиоца врати на рад на послове лекара специјалисте у одељењу за коронарну хирургију и да му надокнади трошкове парничног поступка.

Из налаза, мишљења и исказа вештака економске струке дипл. еци. [REDACTED] утврђено је да разлика између накнаде нето зараде коју је тужени исплатио тужиоцу за време привременог удаљења са рада тј. суспензије и зараде коју би остварио тужилац да није био привремено удаљен са рада у периоду од 04.07.2005. г. до дана престанка радног односа 02.08.2005. године, са планираним дежурствима тужиоца, износи 38.440,00 динара, а да законска затезна камата на овај износ, почев од дана доспећа па до дана израде налаза износи 5.855,57 динара. Надаље из налаза, мишљења и исказа наведеног вештака утврђено је да разлика између нето зараде која је тужиоцу исплаћивана на Институт за плућне болести и нето зараде коју би тужилац примио да

је остао у радном односу код туженог износи 292.430,00 динара, а да обрачуната законска затезна камата на овај износ почев од дана доспећа сваког појединачног месечног износи нето зараде, па до дана сачињења налаза и мишљења износи 20.563,40 динара. Вештак је даље у налазу и мишљењу навела да укупна мање исплаћена нето зарада (330.870,00 динара) са обрачуном законском затезном каматом до дана 18.05.2006. године као дана израде налаза (26.418,97 динара) износи 357.288,97 динара.

Наведено чињенично стање утврђено је из горе побројане писмене документације прикључене списима предмета и из налаза, мишљења и исказа вештака економске струке дипл. ешц. [REDACTED] као и из исказа који је тужилац дао у својству парничне странке.

Тужбени захтев тужиоца је основан.

Чланом 164 Закона о раду предвиђено је да ако запослени претрпи повреду или штету на раду или у вези са радом, послодавац је дужан да му накнади штету, у складу са Законом и општим актом.

Имајући у виду утврђено чињенично стање, нарочито то да је тужилац претрпео штету доношењем незаконитог решења туженог, која штета се огледа у мање исплаћеној заради и у обрачуну и плаћању припадајућих доприноса по мањој основици, то суд налази да је његов тужбени захтев у целости основан, па је стога одлучио као у изреци пресуде, а применом горе цитиране законске одредбе.

Приликом оцене доказа суд је писмену документацију прикључену списима прихватио у свему као релевантну јер је несборна међу парничним странкама издата на законит начин од стране овлашћених лица, па у исту није имао разлога да сумња. Налаз и мишљење као и исказ вештака економске струке дипл. ешц. [REDACTED] суд је прихватио у целости јер је дат у складу са правилима науке и струке и као такав неспоран је међу странкама. Суд је ценио исказ који је тужилац дао у својству парничне странке и поклонио му је веру, јер је дат искрено и у складу је са осталим изведеним доказима и суд налази да исказ тужиоца дат у својству парничне странке није од значаја за одлучивање о овом делу тужбеног захтева.

Одауку о трошковима парничног поступка суд је донео применом чл. 149 став 1 ЗПП-а а трошкови тужиоца састоје се од трошкова за састав једног поднеска – 5.400,00 динара, од трошкова за приступ на три рочишта за главну расправу – свако по 6.300,00 динара, и од трошкова вештачења 10.000,00 динара, што укупно износи 34.300,00 динара, а који трошковник тужиоца је у складу са важећом Адвокатском тарифом.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове пресуде дозвољена је жалба у року од 8 дана од дана пријема, Окружном суду у Новом Саду, путем овог суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕТАНСКОГ СУДА

Мирјана Симоновић Алексић

saglasno odredbi čl. 375. ZPP žalbu tuženog odbio kao neosnovanu, a prvostepenu presudu potvrdio.

Naime, pobijanom presudom je utvrđeno da je tužiocu, koji je bio zaposlen kod tuženog prema ugovoru o radu od 06.10.1999. godine na radnom mestu lekara specijaliste na Klinici, dana 01.07.2005. godine uručeno rešenje o suspenziji, a dana 01.08.2005. godine i rešenje o prestanku radnog odnosa od 29.07.2005. godine. Pravnosnažnom sudskom presudom na osnovu priznanja od dana 17.03.2006. godine poništeno je rešenje tuženog o prestanku radnog odnosa tužioca od 29.07.2005. godine i obavezan je tuženi da tužioca vrati na rad na poslove lekara specijaliste u odeljenju za koronarnu hirurgiju.

Dana 01.08.2005. godine tužilac je zaključio ugovor o radu sa Institutom za plućne bolesti iz [REDACTED] na nedoređeno vreme za poslove specijaliste grudne hirurgije. Za vreme rada u ovom Institutu tužilac je ostvarivao nižu zaradu od zarade koju bi ostvario da je nastavio da radi kod tuženog, a na osnovu nalaza i mišljenja, te iskaza veštaka ekonomske struke [REDACTED] na koji parnične stranke nisu imale primedaba, utvrđeno je da ukupna razlika neto zarade koju bi tužilac ostvario da je nastavio da radi kod tuženog od one koju je u međuvremenu ostvario kod Instituta za plućne bolesti iz [REDACTED] zajedno sa zakonskom zateznom kamatom do dana veštačenja 18.05.2006. godine iznosi 357.288,97 dinara (str. 2., poslednji stav i str. 3. prvi stav pobijane presude), koji iznos je i dosuđen tužiocu pobijanom presudom, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 19.05.2006. godine do isplate, kao i uplata razlike pripadajućih doprinosa.

Polazeći od navedenih činjenica pravilna je odluka prvostepenog suda o osnovanosti tužbenog zahteva, a u skladu sa odredbom čl. 164. ZOR (Sl. Glasnik RS br. 24/05). Nadalje, kako je odredbom čl. 191. istog zakona propisano da ako sud donese pravnosnažnu odluku kojom je utvrđeno da je zaposlenom nezakonito prestat radni odnos, poslodavac je dužan da zaposlenom isplati naknadu štete u visini izgubljene zarade i drugih primanja koja mu pripadaju po zakonu, opštem aktu i ugovoru o radu i uplati doprinosa za obavezno socijalno osiguranje, te da se naknada štete umanjuje za iznos prihoda koje je zaposleni ostvario po osnovu rada, po prestanku radnog odnosa, prizilazi da je prvostepeni sud, a na osnovu nalaza i mišljenja, te iskaza veštaka ekonomske struke [REDACTED] na koji parnične stranke nisu imale primedaba u toku postupka, pravilno utvrdio koji iznos naknade štete pripada tužiocu, a to je iznos razlike neto zarade koju bi tužilac ostvario da je nastavio da radi kod tuženog od one koju je u međuvremenu ostvario kod Instituta za plućne bolesti iz [REDACTED].

Dakle, nisu od značaja navodi žalbe tuženog u kojima polemiše sa utvrđenim iznosom razlike zarade, s obzirom da tuženi u toku postupka nije imao nikakvih primedaba na nalaz i mišljenje, a ni na iskaz navedenog veštaka ekonomske struke. Nisu od značaja ni navodi žalbe tuženog da je trebalo utvrditi da li je tužilac ostvario i neka druga primanja u međuvremenu, osim onih koje je ostvario kod Instituta za plućne bolesti iz [REDACTED] jer tuženi u toku postupka nije nijednom predložio izvođenje bilo kakvih dokaza na ove okolnosti, već to prvi put spominje u žalbi na pobijanu presudu.

S obzirom na sve napred navedeno, valjalo je žalbu tuženog odbiti, te prvostepenu presudu potvrditi.

Predsednik veća - sudija,

SUZANA GUDURAŠ, s.r